

Josep Puigbert: ¿Les associacions i entitats nord-catalanes són vitals, arriben on no arriben les institucions?

Catalunya Nord | 27-05-2021 | 21:19

Josep Puigbert, director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà

Aquest dissabte Perpinyà esdevindrà un clam a favor de l'ensenyament de la llengua catalana a la Catalunya del Nord, una acció de protesta nascuda després que el Constitucional francès tombés la immersió lingüística en català. La mobilització tornarà a evidenciar el gran motor que suposen les entitats i el teixit associatiu nord-català per mantenir viu el caliu catalanista al territori. ¿El fet que impulsin la catalanització dels espais, que apostin per l'ensenyament del català per a adults o que celebrin actes i tradicions catalanes ajuda i suma molt, si tot això no hi fos la situació del català i del catalanisme al territori estaria a la baixa?, explica el director de la Casa de la Generalitat de Perpinyà, Josep Puigbert, que en aquesta entrevista també parla dels objectius de la delegació del Govern de la Generalitat a Perpinyà i de la relació que manté aquesta amb l'actual ajuntament de la capital del Rosselló.

Aquest dissabte Perpinyà esdevé l'escenari d'una manifestació a favor de l'ensenyament de la llengua catalana a la Catalunya del Nord. La situació és crítica?

Podríem dir que de l'alè d'esperança i satisfacció que vam rebre quan l'Assemblea Nacional va aprovar la Llei Molac, que és un reconeixement al que ells anomenen ¿llengües regionals?, una llei que reconeix la possibilitat d'un ensenyament d'immersió en català, hem passat, amb aquests dos articles que ha tombat el Constitucional i principalment el que fa referència a l'ensenyament d'immersió, a rebre una galleda d'aigua freda. Ha estat un sotrac, sí, perquè d'alguna manera això pot arribar a posar en qüestió l'escola pública Arrels, que és immersiva, mentre que a la Bressola potser no tant, perquè és privada, però el que és evident és que aquest fet no ajuda en absolut. El que ajudaria al desenvolupament d'aquestes escoles i per tant al desenvolupament del català és que la llengua estigués contemplada en una llei d'immersió. Sí que és veritat que el president Macron en aquestes últimes hores ho ha intentat suavitzar, però no se sap si és perquè la decisió del Constitucional li pot fer perdre suports en diferents territoris, no només a la Catalunya del Nord sinó també a la Bretanya o l'Occitània, per exemple. Ja sabem que les paraules no signifiquen res si al darrere no hi ha un reconeixement jurídic, una llei.

La feina de les entitats i del teixit associatiu per reivindicar la llengua i la cultura és més important que mai, doncs?

Es podria dir que allà on no arriben les institucions hi arriba la voluntat de les entitats i les associacions, sí. Són vitals, perquè és evident que el català està en retrocés a la Catalunya del Nord en comparació amb el francès, i d'una manera molt clara, però si no hi hagués les activitats d'aquests col·lectius i de molts ajuntaments la situació encara seria pitjor. El fet que impulsin la catalanització dels espais, que apostin per l'ensenyament del català per a adults o que celebrin actes i tradicions catalanes ajuda i suma molt, si tot això no hi fos la situació del català i del catalanisme al territori estaria a la baixa.

Amb el context actual considera que l'acció del Govern de la Generalitat ha de ser més contundent per mantenir viu el catalanisme a la Catalunya del Nord?

Sempre hem intentat fer accions amb els recursos que disposem. La Casa de la Generalitat existeix des de l'any 2003 i més o menys ha mantingut la mateixa línia a partir dels recursos que té: intentem sumar, crear espais d'actes públics en català i d'esdeveniments de participació en la nostra llengua. En definitiva, intentem de fer xarxera amb les institucions, com ara l'Oficina Pública de la Llengua, amb qui tenim una estreta col·laboració: li proporcionem material i assessorament.

Amb relació a la Casa de la Generalitat, darrerament s'han impulsat diversos projectes transfronterers.

Sí. De fet, són projectes que ja hem anat treballant sempre, perquè entre les nostres funcions hi ha la d'impulsar accions transfrontereres, així com posar en relació institucions d'un territori i un altre o crear sinergies perquè es puguin materialitzar projectes transfronterers. Per exemple, l'any vinent hi ha la convocatòria del programa d'ajuts europeus POCTEFA, que és un programa molt potent perquè té molts milions a repartir. En aquest sentit, nosaltres hem d'estar amatents als projectes que puguin sortir i que es puguin fer en l'àmbit transfronterer, amb l'objectiu de poder presentar projectes que puguin estar subvencionats amb un 60% pels fons europeus. Per tant, en aquest 2021 dedicarem una part important a trobar socis per tirar endavant projectes europeus relatius a la convocatòria del programa POCTEFA.

En definitiva, des de la seva creació la Casa de la Generalitat té unes funcions molt marcades: ajudar la llengua catalana i la cultura catalana, dur a terme activitats públiques -que l'últim any hem hagut d'aturar a causa de la pandèmia-, tirar endavant la cooperació transfronterera i detectar problemes en aquest àmbit per poder-los resoldre?

Considera que la pandèmia ha posat en relleu la necessitat i la importància de les relacions transfrontereres?

Sí, que té importància ho tenim molt clar, el que passa és que quan els estats decideixen tancar la frontera -més enllà d'una mobilitat molt específica i reduïda- és llavors quan es veuen les dificultats. Quan un estat decideix aplicar una norma que no necessàriament és compartida per l'altre país, això crea problemes, sobretot en aquelles comarques o territoris que viuen de l'aspecte transfronterer, que en surten molt i molt perjudicats. Que hi hagi hagut restriccions de mobilitat marcades pels estats francès i espanyol i també per la Generalitat ha dificultat evidentment l'economia de comarques com l'Alt Empordà o la Cerdanya, on el client nord-català i del sud de França hi té un pes molt important en aquesta economia transfronterera que hi existeix.

Les relacions entre la Casa de la Generalitat i l'Ajuntament de Perpinyà governat per Louis Aliot

s'han refredat?

Ens hem d'adaptar a les circumstàncies. Evidentment que la situació d'ara amb el govern que hi ha no és la mateixa que la que hi havia amb el govern anterior, però hem de partir de la base que és el govern municipal que ha decidit la ciutadania. Això s'ha de respectar, tot i que el treball de forma coordinada o conjunta ara no és el mateix, la relació no és tan fluida. Amb l'actual govern hi ha el respecte institucional, per dir-ho d'alguna manera, però no hi ha la fluïdesa que sí que havia existit amb altres mandats.

Autor: Redacció